

Ana Lucia Varbanescu studeerde Computer Science and Engineering in Boekarest. Ze promoveerde aan de Technische Universiteit Delft op 'Effective Parallel Programming of Multi-Core Processors' en had daarna postdocposities bij de TU Delft en de Vrije Universiteit in Amsterdam. Ze is nu universitair docent aan de Universiteit van Amsterdam en gastonderzoeker bij de Parallel and Distributed Group van de TU Delft.

REKENWERK ALS RUGGENGRAAT

Door Edith van Gameren Foto Thijs ter Hart

Ana Lucia Varbanescu was een van de dagvoorzitters van ICT.OPEN dit jaar. Haar onderzoek draait om high performance computing. 'High performance computing wordt de ruggengraat van andere wetenschappen, en verdient meer waardering.'

'Mijn onderzoek gaat over high performance computing, het hanteren van de enorme hoeveelheid rekenwerk die gepaard gaat met onderwerpen als modellering en big data. Hoe kunnen we dat zo goed, energiezuinig en efficiënt mogelijk doen? Ik zie dat ons vakgebied steeds meer de ruggengraat wordt voor talloze andere vakgebieden, van geneeskunde tot astronomie. Niet dat we daar veel waardering voor krijgen, maar dat is ook een beetje onze eigen schuld. Mensen denken nog steeds dat het een onderzoeksveld is dat bestaat uit vijf mensen en vijf machines wereldwijd, die vooral in dienst staan van oceaan- en klimaatmodellen. Eén van mijn persoonlijke doelen is dan ook om meer bekendheid te geven aan het vakgebied.'

Gevarieerde financiering

Ook de perceptie van informaticaonderzoek in brede zin lijkt te zijn dat wij dingen voor elkaar moeten krijgen, eerder ontwikkelwerk doen dan onderzoek. Als wetenschap op zichzelf krijgt informatica niet veel prioriteit. Juist omdat het een relatief jong gebied is, zou je er meer in moeten investeren. Die financiering zou ook gevarieerder moeten zijn: je zou ook geld moeten uittrekken voor getalenteerde individuen, die misschien een geweldig idee hebben dat ze op twee pagina's kunnen beschrijven en daarvoor één jaar onderzoeksgeld kunnen krijgen. Ik snap dat een subsidie van 800.000 euro vraagt om een uitgebreid onderzoeksvoorstel, maar er zou ook een pot met geld moeten zijn die makkelijker beschikbaar is. Zo houden we jonge onderzoekers vast die nu gefrustreerd naar de industrie overstappen.

Ik ben zelf een bevlogen docent, ik houd van het werken met studenten. Dat houdt mij op de universiteit, want wat onderzoek betreft spreekt de industrie mij ook aan. Mijn onderzoek is zeer toegepast en ik doe zo nu en dan ook projecten met bedrijven. Daarnaast denk ik dat je een mix van mensen uit verschillende domeinen nodig hebt om de beste oplossingen te kunnen ontwerpen, die duurzaam zijn en goed geanalyseerd en begrepen worden. Voor mij ligt de uitdaging in het vinden van de tools en methodologieën daarvoor.'